

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON

**Presuda je pravosnažna
dana 26.02.2015.godine
po osnovu Sporazuma
o priznanju krivnje**

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: **03 0 K 003575 06 Kps**

Tuzla, 26.02.2015. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Tuzli, po sudiji za prethodno saslušanje Rozaliji Džanić, sa zapisničarem Halidom Cifrić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ zbog krivičnog djela – ratni zločin protiv ratnih zarobljenika - iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ i krivičnog djela – ratni zločin protiv civilnog stanovništva – iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, po potvrđenoj optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj Kt. 779/94 od 27.02.2006.godine, koja je potvrđena dana 03.03.2006.godine i koja je dobila novi CMS broj T03 0 KTRZ 0010034 94, nakon ročišta za izricanje krivičnopravne sankcije održanog u prisustvu tužitelja Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Ibrahimović Emira, optuženog Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ i njegovog izabranog branica, advokata Marković Sretka, dana 26.02.2015.godine donio je i objavio

P R E S U D U

Optuženi: Š.R. zv. „Š.“ i „R.“, sin Č. i majke D. rođene J., rođen ...godine u T., nastanjen u K., ..., po zanimanju bravar, oženjen, otac jednog djeteta, posjeduje kuću, SSS, vojsku služio od 08.08.1992.godine, bio pripadnik Vojske RS-a, nakon odsluženja vojnog roka u jedinici Vojne policije Zvornik, Zvornička brigada, vodi se u Vojnoj evidenciji opštine Z.,

K R I V J E

ŠTO JE:

1. **Zajedno sa T.R.1 i S.D.** u vremenskom periodu od početka marta 1993. godine do kraja decembra 1993. godine za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade Vojske Srpske Republike, u Zvorniku, u upravnoj zgradi DP "Novi izvor", koja je pretvorena u logor, kao stražar u logoru, postupajući protivno pravilima međunarodnog prava i to vršeći teške povrede člana 3. člana 26. stav 6. i člana 130. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine (III Konvencija), te člana 75. stav 2. tačka a) (II, III i IV) i tačka b) Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnog oružanog sukoba (Protokol 1), kojim se zabranjuje okrutno postupanje i nanošenje povreda tjelesnog integriteta i vrijeđanje ljudskog dostojanstva, sami i udruženo vršili fizičko maltretiranje, premlaćivanje, kolektivno kažnjavanje i seksualnim zlostavljanjem povrijeđivali dostojanstvo zarobljenika, dozvoljavali civilnim licima i vojnicima da ulaze u logor, zlostavljaju i tuku zatvorenike, koji su kao ratni zarobljenici bili smješteni i zatvoreni na zadnjem spratu ove zgrade, među kojima su se nalazili K.F.1, M.M., Mldb.1, S.M., Č.H., N.H., N.S., T.A., O.M., D.D., B.M., T.R.2, A.M., H.M.1 i H.M.2, pa su tako naročito jako i dugo tukli Č.H., O.M. i K.F.1 nanoseći im tjelesne povrede, od kojih povreda je Č.H. podlegao, nakon što ga je Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ već

pretučenog i sa vidnim povredama jako tukao vojničkim čizmama duže od sat vremerna, da bi sredinom aprila 1993. godine u logor doveo nekoliko civila i sa istima tukao zarobljenike, a posebno Mldb.1, M.M. T.R.2 i N.H., a potom naredio da se skinu goli te im užarenim predmetom nanosio povrede "(...)" zbog čega su nekoliko dana bili nepokretni, a zatim je sa ostalim stražarima više puta bezrazložno kažnjavali sve zarobljenike i tjerovali ih da dugo stoje uz zid i uz dimnjak, gdje su ih tukli palicama, tako da su pojedinci od zadobijenih udaraca padali u nesvijest, tjerovali ih da se međusobno šamaraju i uskraćivali im hranu, te su povremeno puštali da ulaze vojnici i civili i da tuku zarobljenike, pa tako i L.S., koji je u zatvor dolazio s grupom vojnika, nisu spriječili da sa vojnicima tuče i maltretira zarobljenike, već su mu dozvoljavali da u više navrata tuče zarobljenika T.R.2, pa su tako nakon što su dana 21.07.1993. godine zarobljenici odvedeni u logor Batković radi razmjene, a u „Novi izvor“ vraćeni M.M., S.M., Č.S., O.M. i A.A., koji su bili prethodno sklonjeni u „Standard“ i dovedeni novi zarobljenici B.M., H.M.2 i A.M., Š.R. ZV. „Š.“ I „R.“ i T.R.1, iz logora odveli K.F.2 kome se gubi svaki trag, a nakon nekoliko dana Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ tukao S.M. po čitavom tijelu da bi ga dok ga je vozio u „Standard“ rukama davio za vrat dok mu se nije pojavila pjena na ustima, te su 22.11.1993. godine Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ i S.D. zarobljenike tukli cijeli sat, a potom pustili grupu srpskih vojnika, koji su ih nastavili tući, pa su takvim svojim radnjama povređivali ljudsko dostojanstvo zarobljenika, nanosili im velike patnje i tjelesne povrede, a K.F.1 i H.M.2 se danas vode kao nestale osobe, dok se O.M., A.M. naknadno eshumirani,

2. Š.R. zv. „Š.“ i „R.“, zajedno sa T.R.1, S.D. i P.M. u vremenskom periodu od početka marta 1993.godine do kraja decembra 1993.godine, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade Vojske Srpske Republike u Zvorniku, u upravnoj zgradi DP "Novi izvor", koja je pretvorena u logor, kao stražar u logoru, postupali protivno pravilima međunarodnog prava vršeći teške povrede člana 3., člana 27. i člana 147. IV Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949.godine, te povrede koje predstavljaju kršenje člana 75. stav 2., tačka a) i tačka b) i člana 76. Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12.08.1949.godine o zaštiti žrtava međunarodnog oružanog sukoba (Protokol 1), a koji se sastoji u vrijeđanju ljudskog dostojanstva, mučenju i nečovječnom postupanju, prouzrokovanju velikih patnji i nanošenju povreda tjelesnog integriteta i silovanja tako što su pojedine civilne zarobljenike, među kojima su se nalazili Č.S., G.H., A.A.1, P.R., K.M., K.H. i njihova Mldb.2 unuka, M.A., starica F. i K.Š., fizički zlostavljali i kod istih izazivali velike duševne patnje, teške povrede tjelesnog integriteta, da bi Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ jedne prilike, nakon što je izvršena zvanična razmjena, zarobljenika Č.S. koji je bio sklonjen da ne bude razmijenjen pretukao, tako da je ovaj od zadobijenih udaraca pao onesviješćen na pod, pa su tako svojim radnjama povređivali ljudsko dostojanstvo zarobljenika i nanosili im teške patnje i tjelesne povrede, dok je Č.S. nije preživio i naknadno je eshumiran iz masovne grobnice „Kazan bašča“,

čime je počinio pod tačkom 1. izreke presude krivično djelo – ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, a pod tačkom 2. izreke presude krivično djelo – ratni zločin protiv civilnog stanovništva – iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, pa mu sud na osnovu člana 144. člana 142. člana 38. člana 42. tačka 2., člana 43. stav 1. tačka 1. i člana 48. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ

utvrđuje

- za krivično djelo - ratni zločin protiv ratnih zarobljenika - iz člana 144. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ - kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine,

- za krivično djelo - ratni zločin protiv civilnog stanovništva - iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, u vezi sa članom 22. istog zakona - kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine,

pa ga sud na osnovu člana 48. stav 2. tačka 3. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ,

O S U Ā U J E

JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI.

Na osnovu člana 202. stav 1. KZ SFRJ optuženi se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 100,00 KM.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni M.M., S.M., Č.R., N.H., T.A., B.M., T.R.2, A.A.2, H.M.1, M.A., G.H. i P.R. upućuju se da svoj imovinskopravni zahtjev mogu ostvarivati u parničnom postupku.

O b r a z l o Ź e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTRZ 0010034 94 (raniji broj Kt. 779/94) od 27.02.2006. godine, koja je potvrđena dana 03.03.2006. godine, Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ optužen je zbog krivičnog djela – ratni zločin protiv ratnih zarobljenika - iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ i krivičnog djela – ratni zločin protiv civilnog stanovništva – iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ.

Budući da je tužitelj Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Ibrahimović Emir (kantonalni tužilac) sudu dostavio sporazum o priznanju krivnje, koji je zaključio dana 26.02.2015. godine sa optuženim Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ i njegovim braniocem Marković Sretkom, advokatom iz Bijeline, sudija za predhodno saslušanje je dana 26.02.2015. godine, u smislu člana 246. stav 6. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), u vezi sa članom 83. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, održao ročište na kojem je razmotrio sporazum o priznanju krivnje zaključen između kantonalnog tužitelja, optuženog i njegovog branioca.

Na navedenom ročištu sud je provjerio da li je optuženi sporazum o priznanju krivnje zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i da li je upoznat sa mogućim posljedicama zaključenja sporazuma, uključujući i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, da li postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, da li optuženi razumije da se sporazumom o priznanju krivnje odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na odluku o krivičnopravnoj sankciji koja će mu se izreći, da li je utvrđena krivičnopravna sankcija u sporazumu u skladu sa stavom 3. člana 246. ZKP FBiH i da li je oštećenima pružena mogućnost da se pred tužiteljem izjasne o imovinskopravnom zahtjevu, pa je utvrdio da je optuženi sporazum o priznanju krivnje zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem i da je upoznat sa mogućim posljedicama zaključenja istog, uključujući i

posljedice vezane uz imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, da je optuženi razumio da se sporazumom o priznanju krivnje odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na odluku o krivičnopravnoj sankciji, da je utvrđena kazna u sporazumu u skladu sa odredbom člana 246. stav 3. ZKP FBiH, da optuženi u vrijeme zaključenja sporazuma nije bio pod uticajem alkohola ili opojnih droga, da mu niko nije prijetio, zastrašivao ga ili na drugi način uticao na njega da prizna krivnju niti mu je obećao kakvu korist ukoliko prizna krivnju, te je sud tako utvrdio da je do zaključenja sporazuma o priznanju krivnje došlo u skladu sa odredbom člana 246. stav 6. ZKP FBiH, u vezi sa članom 83. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH.

Provjeravajući u smislu člana 246. stav 6. tačka b) ZKP FBiH da li postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog sud je, nakon što je uvrstio u dokaze, te izvršio uvid i pročitao: rješenje o sprovođenju istrage Višeg suda u Tuzli broj Ki. 108/95 od 15.09.1995.godine, Odluku Haškog Tribunala za Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ od 17.08.2004.godine, obavijest tužilaštva BiH Poseban odjel za ratne zločine, Regionalni tim ... od 06.02.2006.godine, ovjerenu fotokopiju – smrtovnica za Č.H. Skupštine opštine Bratunac broj ... od 24.09.1997.godine, ovjerenu fotokopiju – rješenje Općinskog suda u Lukavcu broj RY-590/96 od 05.09.1997.godine, ovjerenu fotokopiju – izvod iz matične knjige umrlih Opština Zvornik broj ... od 23.08.2005. godine, ovjerenu fotokopiju – članske karte Saveza logoraša BiH Sarajevo na ime H.M.1, ovjerenu fotokopiju - uvjerenje o priznanju statusa logoraša BiH na ime H.M.1, Savez logoraša Sarajevo broj ... od 22.08.2003.godine, ovjerenu fotokopiju – ličnu kartu na ime P.R. broj ..., ovjerena fotokopija – potvrdu na ime P.R. broj ..., Zagreb 03.08.1993.godine, ovjerenu fotokopiju – potvrdu na ime M.A. broj ..., Zagreb 26.08.1993.godine, ovjerenu fotokopiju – lična karta na ime M.A. broj ..., ovjerenu fotokopiju – otpusnice iz bolnice za M.A., Medicinski centar Zvornik, Odjeljenje Hirurgija broj 869/93, ovjerenu fotokopiju – nalaz JZU Klinički centar Tuzla Ortopedsko-traumatološka klinika Poliklinika od 21.05.1997.godine, ovjerenu fotokopiju – lična karta na ime G.H. ..., ovjerena fotokopija – potvrda na ime G.H. broj ..., Zagreb 11.09.1993. godine, fotodokumentaciju obrade MUP TK Tuzla broj 08-02/3-5-04.6-5900/03 od 10.02.2004. godine, (Z.KAZ-10/1 i 2), izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi od 19.02.2004. godine (Z.KAZ-10/1 i 2), ovjerenu fotokopiju – zapisnik o utvrđivanju identiteta (Z.KAZ-10/001 B), Č.S., ovjerenu fotokopiju – potvrdu o smrti na ime Č.S. od 07.10.2005. godine, DNK izvještaj na ime Č.S., ICMP od 10.06.2005. godine, fotodokumentacija skice lica mjesta MUP TK Tuzla broj 08-02/3-5-04.6-5900/03 od 10.12.2003. godine (Z.KAZ-10/1 i 2), ovjerenu fotokopiju – zapisnik o eksuhmaciji Kantonalnog suda Tuzla broj Kri. 128/03 od 10.07.2003.godine (Z.KAZ.100/001), fotodokumentaciju skica lica mjesta MUP TK Tuzla broj 08-02/3-5-04.6-5900/03 /Z.KAZ-3/003), fotodokumentaciju obrada MUP TK Tuzla broj 08-02/3-5-04.6-5900/03 od 20.12.2003.godine (Z.KAZ-03/003), izvještaj o sudsko-medicinskoj ekspertizi (Z.KAZ-03-003), potvrda o smrti za A.M. od 06.02.2006. godine, naredbu Skupštine opštine Zvornik, Službe za poginule i ranjene, upućena Komemorativnom centru Tuzla za sahranu A.A.1 i O.M. dana 01.03.1994. godine, spisak pripadnika čete vojne policije i komandnog kadra Zvorničke brigade VRS Ministarstvo BiH Sarajevo, broj 08-03-34-3/05 od 23.12.2005. godine, spisak za razmjenu ratnih zarobljenika u Sarajevu od strane Okružne komisije za razmjenu ratnih zarobljenika, Federalna komisija za nestale osobe broj 01-41-65/2006 od 16.01.2006. godine, ovjerenu kopiju – prepiska Č.J. upućena Međunarodnom crvenom krstu Zvornik, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ od 12.10.2005. godine, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ od 24.02.2006. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.M. od 29.02.2006. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.M. od 23.01.2006. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka T.A. od 23.02.2000. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka N.H. od 17.06.1999. godine, zapisnik o

saslušanju svjedoka N.H. od 02.11.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.Dž. od 02.03.2000. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.Dž. od 20.12.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.R. od 21.12.2000. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.A. od 27.10.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka K.M. od 10.11.2005.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Č.R. od 24.10.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka T.J. od 27.10.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka H.M.1 od 02.12.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka B.M. od 02.12.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka P.R. od 13.10.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka G.H. od 01.11.2005. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka A.A.2 od 21.02.2006. godine.

Sud je ocijenio navedene dokaze i utvrdio je da je priznanje krivnje optuženog Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ potvrđeno tim dokazima, odnosno našao je da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog u smislu člana 246. stav 6. tačka b) ZKP F BiH, pa je na osnovu člana 246. stav 5. ZKP F BiH prihvatio sporazum o priznanju krivnje zaključen dana 26.02.2015. godine između kantonalnog tužitelja Ibrahimović Emira, optuženog Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ i njegovog branioca – advokata Marković Sretka i na osnovu priznanja optuženog i izvedenih dokaza utvrdio je da je optuženi Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ zajedno sa T.R.1 i S.D. u vremenskom periodu od početka marta 1993. godine do kraja decembra 1993. godine za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade Vojske Srpske Republike, u Zvorniku, u upravnoj zgradi DP "Novi izvor", koja je pretvorena u logor, kao stražar u logoru, postupajući protivno pravilima međunarodnog prava i to vršeći teške povrede člana 3. člana 26. stav 6. i člana 130. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine (III Konvencija), te člana 75. stav 2. tačka a) (II, III i IV) i tačka b) Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnog oružanog sukoba (Protokol 1), kojim se zabranjuje okrutno postupanje i nanošenje povreda tjelesnog integriteta i vrijeđanje ljudskog dostojanstva, sami i udruženo vršili fizičko maltretiranje, premlaćivanje, kolektivno kažnjavanje i seksualnim zlostavljanjem povrijeđivali dostojanstvo zarobljenika, dozvoljavali civilnim licima i vojnicima da ulaze u logor, zlostavljaju i tuku zatvorenike, koji su kao ratni zarobljenici bili smješteni i zatvoreni na zadnjem spratu ove zgrade, među kojima su se nalazili K.F.1, M.M., Mldb.1, S.M., Č.H.,N.H., N.S., T.A., O.M., D.D., B.M., T.R.2, A.M., H.M.1 i H.M.2, pa su tako naročito jako i dugo tukli Č.H., O.M. i K.F.1 nanoseći im tjelesne povrede, od kojih povreda je Č.H. podlegao, nakon što ga je Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ već pretučenog i sa vidnim povredama jako tukao vojničkim čizmama duže od sat vremena, da bi sredinom aprila 1993. godine u logor doveo nekoliko civila i sa istima tukao zarobljenike, a posebno Mldb.1, M.M. T.R.2 i N.H., a potom naredio da “(...)”, a zatim je sa ostalim stražarima više puta bezrazložno kažnjavali sve zarobljenike i tjerali ih da dugo stoje uz zid i uz dimnjak, gdje su ih tukli palicama, tako da su pojedinci od zadobijenih udaraca padali u nesvijest, tjerali ih da se međusobno šamaraju i uskraćivali im hranu, te su povremeno puštali da ulaze vojnici i civili i da tuku zarobljenike, pa tako i L.S., koji je u zatvor dolazio s grupom vojnika, nisu spriječili da sa vojnicima tuče i maltretira zarobljenike, već su mu dozvoljavali da u više navrata tuče zarobljenika T.R.2, pa su tako nakon što su dana 21.07.1993. godine zarobljenici odvedeni u logor Batković radi razmjene, a u „Novi izvor“ vraćeni M.M., S.M., Č.S., O.M. i A.A.1, koji su bili prethodno sklonjeni u „Standard“ i dovedeni novi zarobljenici B.M., H.M.2 i A.M., Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ i T.R.1, iz logora odveli K.F.2 kome se gubi svaki trag, a nakon nekoliko dana Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ tukao S.M. po čitavom tijelu da bi ga dok ga je vozio u „Standard“ rukama davio za vrat dok mu se nije pojavila pjena na ustima, te su 22.11.1993. godine Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ i S.D. zarobljenike tukli cijeli sat, a potom pustili grupu srpskih vojnika, koji su ih nastavili tući, pa su takvim svojim radnjama povrijeđivali ljudsko dostojanstvo zarobljenika, nanosili im velike patnje i tjelesne povrede, a K.F.1 i H.M.2 se danas vode kao nestale osobe, dok se O.M., A.M.

nakadno eshumirani. Te je optuženi Š.R. zv. „Š.“ i „R.“, zajedno sa T.R.1, S.D. i P.M. u vremenskom periodu od početka marta 1993.godine do kraja decembra 1993.godine, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, kao pripadnik čete Vojne policije Zvorničke brigade Vojske Srpske Republike u Zvorniku, u upravnoj zgradi DP "Novi izvor", koja je pretvorena u logor, kao stražar u logoru, postupali protivno pravilima međunarodnog prava vršeći teške povrede člana 3., člana 27. i člana 147. IV Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949.godine, te povrede koje predstavljaju kršenje člana 75. stav 2., tačka a) i tačka b) i člana 76. Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12.08.1949.godine o zaštiti žrtava međunarodnog oružanog sukoba (Protokol 1), a koji se sastoji u vrijeđanju ljudskog dostojanstva, mučenju i nečovječnom postupanju, prouzrokovanju velikih patnji i nanošenju povreda tjelesnog integriteta i silovanja tako što su pojedine civilne zarobljenike, među kojima su se nalazili Č.S., G.H., A.A.1, P.R., K.M., K.H. i njihova Mldb.2 unuka, M.A., starica F. i K.Š., fizički zlostavljali i kod istih izazivali velike duševne patnje, teške povrede tjelesnog integriteta, da bi Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ jedne prilike, nakon što je izvršena zvanična razmjena, zarobljenika Č.S. koji je bi sklonjen da ne bude razmijenjen pretukao, tako da je ovaj od zadobijenih udaraca pao onesviješćen na pod, pa su tako svojim radnjama povređivali ljudsko dostojanstvo zarobljenika i nanosili im teške patnje i tjelesne povrede, dok je Č.S. nije preživio i naknadno je eshumiran iz masovne grobnice „Kazan bašča“. U navedenim radnjama optuženog stiču se sva obilježja krivičnog djela – ratni zločin protiv ratnih zarobljenika - iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ i krivičnog djela – ratni zločin protiv civilnog stanovništva – iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, pa ga je sud, za navedena krivična djela oglasio krivim, te je prihvatio kao utvrđene kazne iz Sporazuma o priznanju krivnje i to: za krivično djelo - ratni zločin protiv ratnih zarobljenika - iz člana 144. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ - kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine a za krivično djelo - ratni zločin protiv civilnog stanovništva - iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, u vezi sa članom 22. istog zakona - kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, pa ga je sud, prihvatajući kaznu utvrđenu u sporazumu o priznanju krivnje, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci. Ovaj sud je našao da je optuženi navedena krivična djela učinio sa direktnim umišljajem, jer je bio svjestan svoga djela i htio je njegovo počinjenje.

Prihvatajući sporazum o priznanju krivnje sud je ocijenio da jedinstvena kazna zatvora koja je utvrđena sporazumom za krivična djela za koje je optuženi Š.R. zv. „Š.“ i „R.“ oglasen krivim odgovarajuća, s obzirom da je optuženi priznao krivnju i izrazio kajanje zbog učinjenog krivičnog djela, da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio mlađe životne dobi sa navršениh 20 godina života, da je porodičan, oženjen, otac jednog djeteta, te je našao je da će se izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od tri godine i šest mjeseci, u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu člana 202. stav 1. KZ SFRJ optuženi se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 100,00 KM.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni M.M., S.M., Č.R., N.H., T.A., B.M., T.R.2, A.A.2., H.M.1, M.A., G.H. i P.R. upućuju se da svoj imovinskopravni zahtjev mogu ostvarivati u parničnom postupku.

**Zapisničar,
Halida Cifrić, s. r.**

**Sudija za prethodno saslušanje,
Rozalija Džanić, s. r.**

POUKA: Presuda je pravomoćna danom donošenja 26.02.2015. godine, jer su se optuženi, njegov branilac i kantonalni tužilac odrekli prava na žalbu.